

**هۆکاری لادانی زۆریه
موسلمانان له تهنا
خواپهرستی و توشبوون
به شيرك**

? م / محمد اللطيف احمد مصطفي

پيش نوێژ و وتار خوێنێ

مزگهوتی گهوره له چوار قورنه

وه نه له كرداره كانی، وه نه له مافه كانی
به سه ر به نده كانی، ته نها ئه وه دروستكارو
په روه ردگار ه، وه ته نها ئه ویش شایسته ی
په رستش بۆ كردنه، و ئه و مافی له سه ر
ئیمه هه یه، وه هیه چ یه كێکی تر خاوه ن
ئو مافه نی یه و شایسته ی به ندایه تی بۆ
كردن نی یه، وه خوای گه وره ئیمه ی
دروست نه كردوه ته نها بۆ ئه وه نه بیته كه

//

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام
على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين،
وبعد:

بئ گومان خوای په روه ردگار تاكو
ته نه یه له (زات) و (ناو) و (سیفات) و
(كردار) و (مافه كانی دا)، وه هیه چ هاوه ل و
هاوشیوه ی نی یه نه له ناوو سیفات ه كانی،

* وه مرؤقى كافر به وه دئته ناو ئىسلام كه شايه تى بدات به (لا إله إلا الله)، واته: هيچ په رستراويكى ترى حهق نى به كه شايانى په رستن بيټ جگه له ﴿الله﴾ وه ته نها ئه و بپه رستن.

* وه هر كه سيكيش له سهر بيرو باوه رپى (ته نها خواپه رستى) بمريټ ئه وه بئى گومان ئه هلى به هه شته.

وه ئه و ته نها خواپه رستيه ش له زمانى عه رييدا پيى ده وترىټ: (توحيد الألوهية) وه (توحيد العبادة) واته: به ته نها دانانى خوا به په رستراويټى په رستن، واته: ته نها ئه و به په رستراوى حهق و په واو شياو بزانيت و په رستن ش ته نها بو ئه و بكه يت به دلّ و لاشه و زمان، وه به قسه و كرده وه و مالّ و به دلّ ته نها ئه و ت خوش بويټ، خوشويستنك كه ملكه چى و باوه رت ته نها به و بيټ، وه سودو قازانچ و خوشى و ناخوشى به ده سته. وه ترست ته نها له و بيټ و پشت به سنتت له سهر ئه و بيټ و جيگاي هيو او ئاواتت بيټ و په جاي په حمه تى بكه.

وه به زمان ته نها زيكر و يادى ئه و بكه و، ته نها له و بپاير ه وه وهاوار بكه ئه و و

بيناسين و به ته نها بپه رستين، وه ك فهرمويه تى:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾
[الذاريات: ٥٦] .

واته: جنوكه و مرؤقم دروست نه كرده وه ته نها بو ئه وه نه بيټ كه بمپه رستن به ته نهايى، وه پيغه مبه رانيشى يه ك به دواى يه كدا نار دوه بو ئه م مه به سته كه خه لكى ته نها خوا بپه رستن و بو ئه وه ي تابانگيان بكه ن، وه ك خواى گوره ده فهرمويټ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾
[الأنبياء: ٢٥] .

واته: له پيش تو ئه ي محمد لا هيچ نيردراويكمان نه نار دوه ئيلا سروشمان بو نار دون كه هيچ په رستراويكى حهق نى به كه شايانى په رستن بيټ ته نها خواى گوره نه بيټ، كه وا بوو به ته نها من بپه رستن .

* وه هه روه ها په راوه ئاسمانى يه كانيش ته نها بو ئه وه دابه زينراون كه خه لكى فيرى ته نها خواپه رستى بكه ن .

شیۆهیه موسلمان ده بم و تهنها خۆم
ته سلیمی خوی پهردوهر دگار ده که م و
تهنها ئه وهیش موسلمان بوونه که خوا
به تهنها بپهرستین.

به لام به داخه وه !!

ئه گهر ئه مرۆ سهیری واقیعی موسلمانان
بکهین بۆ ئه وهی بزانی تا چ راددهیه ک
هه لساون به م مافه گرنگی خوی گه وره
له سهریان که به تهنها په رستنیه تی،
ده بینین زۆریک له موسلمانان لاینداوه له
پاسته ریی تهنها خواپهرستی، وه
که وتوونه ته گیزاو و زۆنگاوی شه ریک بۆ
خوادانان به دل و به زمان و به لاشه و به
مال، به تی کرای ژیان و بگره مردنیش!

وه کو خوی گه ورهیش هه والی ئه م واقیعه
ناشیرنه ی پی داوین له قورئانه کهیدا که
فه رموو یه تی:

﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۶].

واته: زۆربه ی خه لکی ئیمان ناهینن به خوا
تهنها ئیمانیکێ شیرکی نه بیته، واته:
له گه ل ئه وه شدا که ئیمانیا ن به تا ک و
ته نهایی خوا هه یه له زات و سیفات و
کرداره کانی دا که تهنها ئه و دروستکارو

داوای یارمه تی و فریا که وتنت هه ر له و بیته
له و شتانه دا که له توانای مرۆفدا نین.

وه به لاشه ش مل که چی و به ندایه تی تهنها
بۆ ئه و بکه و کړنوش مه به بۆ که سی تر.

وه با مالیشته تهنها له پیناوی ئه ودا
ببه خشیت و قوربانی و سه ربهرین تهنها بۆ
خوا بیته،

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳].

واته: ئه ی محمد لا بفه رموو: به دلنیایی
نوێژه که م که عیباده تی دل و زمان و
لاشه ی تیدا کۆبۆته وه، و هه روه ها ئاژه ل
سه ربهرینه که شم که عیباده تی مالی
تیدا یه، وه هه روه ها ژیانم به گشته ی و
مردنیشم تهنها بۆ خوا یه و له پیناوی
ئه وه، که تهنها ئه و په روه ردگاری
بوونه وه ره کانه، وه هه یچ شه ریک و ها وه لی
نی یه له په روه ردگار تیدا، که وابوو نابیته
هه یچ شه ریک و ها وه لیشی بۆ دابنیین له
په رستن و ژیانماندا، وه به وه فه رمانم
پیکراوه که تهنها خوا بپه رستم به دل و
زمان و لاشه و مال و ژیان و مردن، و من
یه که م که سم له ئوممه ته که م که به و

نه خوښی چاکیان بکهنه وه و به لآو نارپه حه تیان له سهر لآبدهن و مندالیان به نسیب بکهن، وه سویندیان پی دهخون، وه به لاشه یش کرنوش ده بن بۆ قهبری پیاوچاکان و به ره و دواوه ده گه رینه وه پشتاوپشت و به رامبه ریان ده وه ستن به ترس و له رزه وه ده ست له سهر ده ست داده نی هه روه ک و چۆن به رامبه ر خوا ده وه ستیت، وه ته و اف ده کهن به ده وره ی گۆره کانیانداو ده ست ده هیئن به دارو به ردی سهر گۆره کان و به پیروزیان ده زانن بۆ شیفا به کاری ده هیئن.

وه به مالیش: ئازهل ده کپن و سه ری ده برن له سهر گۆره کانیان، وه نه زر له خۆ ده گرن بۆ پیاو چاکان، بۆ نمونه: ئه گه ر یه کیکیان توشی به لایه ک هات ئه و ا خیریک له خۆی ده گریت بۆ پیاو چاکیک واته: ده لیت: حه زره تی غه وز هاوار ئه گه ر له و به لایه نه جاتم بیئت ئه و ا حه یوانیکم خیر بیئت !!

وه هه یه ژیانیشی به گشتی ته رخان کردوه بۆ خزمه تی که سانیک و سه رخستنی بیروباوه ریکی دوور له دین

په روه ردگار ه، به لام له گه ل ئه وه شدا شه ریکیان بۆ داناوه له مانا که یدا که (ته نها په رستنیه تی).

واته: گه ر لئی بپرسی کی تۆی دروست کردوه و کی رنق و پۆزیت ده دات و کی ده تزیئیت و ده ترمینیت و کی به پۆه به ری بونه وه ره و خواجه؟ له وه لامدا ده لیت: ته نها ﴿الله﴾، به لام له هه مان کاتیشدا شه ریکی بۆ خوی په روه ردگار داناوه له مانا که یدا به هه موو شیوازه کانیه وه، بۆ نمونه: -

به دل: خوښویستن و زه لیلی و ملکه چی بۆ غه یری خوا هه یه:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۶۵].

وه له قهبری پیاو چاکیک ده ترسیت، په جای په حمه ت ده کات له پیغه مبه ران و لای وایه که ده توانن سودو خوښی توش بکهن و زه ره رو ناخوښی له سهر لآدهن، خو یان سهر به خو یان به هۆی واسیته کردن لای خوا !!

وه به زمان: زۆر له موسلمانان له پیاو چاکان ده پارپینه وه شه فاعه تیان بۆ بکهن و له خوا نزیکیان بکهنه وه و له

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: ۷۲].

۵- وه شيرك موسلمانان پارچه پارچه دهكات و له بازنه ي گه وره و فراواني حزبي خوا كه - هه موو موسلمانان تهنه خوا په رستي دونيا ده گرته وه - ده رده كات بو ده ياهه بازنه ي بچوكي فره حزبي تي كه به م پارچه پارچه يه تيه ش ناكوك و لاواز ده بن و دوژمان به سه رياندا زال ده بن.

جا له بهر ئه م هه موو زه ره رو زيانه ترسناكانه ي شيرك له دونيا و دواړوژدا پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) يه كه له دواي يه كه له كانيان بي دار كردو ته وه له شيرك و ترساندويانن له عاقبيه ته كه يان، هه ر له نوح پيغه مبه ره وه له كه به قه ومه كه ي خوي فه رموو: هه ر خوا به تهنه يه پهرستن و پياوچاكان مه كه ن به شه ريكي خوا، به لام سه ركردنه فام و سه ركه شه خو په رسته كان (الملائه) دژايه تيان كردن و به گه له كه يان ووت:

﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا
وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾

[نوح: ۲۳] .

شه و و پوژي له پيناودا به سه رده بات و هه موو هه ول و تيكوشانيكي بو ئه وه، وه هه روه ها تهنه يه به وه ش ناوه ستيت و ته تهنه ژيانه كه ي بو غه يري خوا بيت به لكو له و پيناوه شدا خوي به خت ده كات و گياني له ده ست ده دات !!

كه واته ديارده ي شيرك بو خوا دانان زور بلاوه ! وه ئه مه ش مه ترسييه كي زور گه وره يه، ئه م مه ترسييه زور گه وره يه پوي كردو ته موسلمانان، چونكه ئه م ديارده شيركانه هوكاري نه هه مه تي و دواكه و توويي و زه ليلي و ژي رده سته يين له دونيادا، وه هوكاري چونه ناو دوژه خيشن له دواړوژدا.

خوای گه وره له قورئانه كه يدا زيانه كاني شيركي بو ديار ي كردو وين و ووري اي كردو ينه ته وه لييان، كه بري تيتن له مانه:

۲،۱- شيرك كرده وه كان هه لده وه شينيتته وه و خاوه نه كه ي توشي دوړان و زه ره رهندي ده كات:

﴿لَيْسَ أَشْرَكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الزمر: ۶۵].

۴،۳- شيرك هوي دووركه و تنه وه يه له به هه شت و چوونه ناو دوژه خه:

بخون و پشتم پی ببهستن و هاوارم بکه نی،
 وه کاتیک که بیستی موسلمانیک ووتی:
 (ماشاء الله و شئت).

واته: نه گهر خواو تو ویستتان لی بیئت!
 پیغه مبهرا تورپه بوو وه فه رمووی:
 (أجعلني لله نداً).

واته: نایا منت کرده شه ریک و هاوبه شی
 خوا؟!، (قل: ماشاء الله ثم شئت)^(۲).

واته: بلئی ته نها نه گهر خوا ویستی لی
 بیئت له پاشان توش ویستت لی بیئت.

بهم شیوهیه له جیهاد دابوو له ژیانیدا بو
 نه هینشتنی شیرک و دیارده کانی، بو نه وهی
 خه لکی به ته نها خوا بپه رستن، وه خه می
 دواى مردنیشی بوو بویه له سه ره مه رگیدا
 فه رمووی:

(لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور
 أنبيائهم مساجد)^(۳).

واته: نه فره تی خوا له جوله که وگا وره کان
 بیئت چونکه قه بری پیغه مبهرا ن و پیاو
 چا کانیا ن ده کرده په رستگا و شوینی
 نوژیرو خوا په رستی.

واته: نیوه واز مهینن له په رسترا وه کانی
 ترتان جگه له خوا، وه واز مهینن له
 په رستنی نه م پینج پیاو چاکه که
 (ودّ) و (سواع) و (یعوث) و (یعوق) و (نسر) ه
 چونکه په رستنی نه و پیاو چاکانه سودی
 هه یه بو تان و له خوا نزیکتان ده خاته وه.

ثابهم شیوهیه پیغه مبهرا ن (عليهم الصلاة
 والسلام) به رده وام بوون تا وه کو کۆتایی
 نیردراوانی خوا محمد لاکه گشت هوکارو
 ده رگا کانی شیرکی داخست و به ته واوی بن
 بری کرد له سه رده می خویدا، پازی نه بوو
 که کهس هاواری بکاتی و داوای
 فریا که وتنی لی بکات جگه له خوا، پازی
 نه بوو که کهس له پله ی به ندایه تی به رزی
 بکاته وه بو پله ی په رسترا وه تی،
 ده یغه رموو:

(لا تطروني كما أطرت النصارى عيسى
 بن مريم إنما أنا عبدٌ فقولوا عبدالله
 ورسوله)^(۱).

واته: من ته نها به نده ی نیردراوی خوام
 شایسته ی به ندایه تی بو کردن نیم و
 شایسته ی نه وه نیم که سویندم پی

(۲) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۳۶) .

(۳) (صحيح الجامع الصغير: ۵۱۰۸)

(۱) (مشكاة المصابيح: ۴۸۹۷) .

(العلماء ورثة الأنبياء) (۴).

واته: زانایان میرات گری پیغه مبه رانن
(عليهم الصلاة والسلام)، به لئى زۆر
ده بیستین به لام ئایه به راستی ئه و
میراته ی پیغه مبه رانیان (عليهم الصلاة
والسلام) وه رگرتوو، كه بریتى یه له
بانگه واز کردنى خه لکی بۆ ته نهها
خواپه رستی و دوورکه وتنه وه له شیرك بۆ
خوا دانان و گۆر په رستی؟! وه ئایه
خه لکیکیان بانگ کردوو بۆ (توحید
الألوهية)؟!

له وه لامدا ده لیم به داخه وه زۆر یك له
مه لاكانمان ئه و به شه میراته یان
وه رگرتوو كه باسی نوێژو ده ست نوێژو
حه یزو غسل و ماره و ته لاق و سه رفتره و
زه كات هتد...

وه سه باره ت به ته وحیدیش ته نهها ئه و
ته وحیده ده ناسن كه هه موو موشریكه كان
زۆر یکیان لئى ده زانی كه ئه ویش بریتى یه
له به ته نهها دانان له ناوو سیفات و
كاره كانیدا.

ئهمه ی فه رموو بۆ ئه وه ی كه سه له
قه وموو ئوممه ته كه ی ئه و قه بره ی ئه ویش
نه كا به په رستگا و مزگه وتی له سه ر
دروست نه كات، وه له ترسی ئه وه ی
قه بره كه ی له ژووری عائیشه دا (خوای لئى
پازی بیّت) مایه وه و نه برا بۆ گۆرستان.

به لام به داخه وه دوای وه فاتى ئه و پۆژ
به دوای پۆژ تا وه كو زیاتر دوورکه وینه وه له
سه رده مه زپینه كه ی ئه و، دیارده كانى
شیرك زیاتر ده بیّت له ناو موسلماناندا و
شه خس په رستی و گۆر په رستی بلا و
بۆته وه، چه نده ها مزگه وت دروستكراون
له سه ر گۆر ی پیاوچاكان كه ئه وه بوو
پیغه مبه ر لا ده ترسا تووشى
ئوممه ته كه ی بیّت.

وه له وه ش زیاتر شیرك لای خه لکی به
كار یكى خواپه رستی و باش ناسراوه،
ئه وه ی كه شه خس په رست بیّت و ته و اف
بكات به ده وری پیاوچاکیك و حه یوانى بۆ
سه ر به رپیت ئه و لای خه لکی نه فام
خواپه رستیكى باشه !!

به لام ئه وه ی جیگای سه ر سوپرمانه
ئه وه یه كه ئایه به رده وام نابیستین له
مامۆستایانى ئایینی كه ده لئین:

(۴) (صحیح سنن أبی داود: ۳۶۴۱) .

که ده لئین مانای بریتی یه له: (لاخالق ولا قادر علی الإختراع إلا الله) .
واته: هیچ دروستکاریک نی یه جگه له خوای گه وره .

وه ئه و بئى ئاگایی یه له ماناو حه حقیقه تی (لا إله إلا الله) وه له (توحيد الألوهية) وای کردوو ه که بئى ئاگاش بن له دیارده کانی شيرک، وه هه ر وه کو چوئن (توحيد الألوهية) نانا سن، به هامان شیوه ش دژه که ی وه ه لوه شینه ره وه که ی نازانن که بریتی یه له (شرك الألوهية)، واده زانن شيرک ته نها بریتی یه له وه ی باوه رت و ابیت که دوو خوا هه ن و دوو خالق هه نه !!، وه نازانن که هاوار کردنه غه یری خوا شه ریک بو خوا دانانه وه ک پیغه مبه ر لآ فه رموویه تی: (الدعاء هو العبادة)^(۵) .

واته: پارانه وه و داوا لى کردن په رسته نه .
وه خوای گه وره خه به رى داوه به شه خس په رستان که خوای گه وره فه رموویه تی:
﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ

واته: ته نها خوا دروستکارو پزق و پزوی ده رو به ریوه بهر و په روه ردگاره، موشریکه کانیش باوه رپیان به وه هه بوو که ته نها خوای گه وره په روه ردگاره:

﴿وَمَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾
[الزخرف: ۸۷] .

وه له بوونه وه ردا ته نها یه ک خالق هه یه نه ک دوو خالقى هاوشیوه ی یه ک .

وه ئه گه ر سه یری گشت کتیبه کانی (علم الکلام) که باسی عه قیده و ته وحید ده که ن بکه ین که مالاکانمان ده رسیان له سه ر خویندون ده بینین ته وحید لای ئه وان ته نها ته وحیدی زات و سیفات و ئه فعاله که به (توحيد الربوبية) ده ناسریت، به لام ئه و ته وحیده ی تیدا نی یه که مافی خوایه له سه رمان و بریتی یه له ته نها خوا په رستی (توحيد الألوهية والعبادة) . وه زۆربه یان ئه و جوړه ته وحیده یان هه ر نه شبیستوو ه، هه رچه نده ئیمه ته نها بو ئه و ته وحیده دروست کراوین و پیغه مبه رانیش (عليهم الصلاة والسلام) بو ئه وه نی دراون، وه له بهر ئه و بئى ئاگاییه یان له و جوړه ته وحیده ده بینین به هه له حالی بوون له مانای ئه و جوړه ته وحیده (لا إله إلا الله)

(۵) (صحیح سنن أبی داود: ۱۴۷۹) .

سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ﴿۱۳-۱۴﴾

واته: ئهوانه ی ئیوه هاواریان دهدهنی و
لێیان دهپارپینهوه خاوهنی هیچ مولکێک
نین و هیچیان بهدهست نییه تهنا ته
تویکلی ناو خورماش، وه ئهگه هاواریان
بکهنی داواکاری ئیوه نابیستن، چونکه
مردوون، وه ئهگه - بۆ نمونه بشبیستن
وه لامتان نادهنهوه و توانای ئهوهیان
نییه، وه بهوهش ناوهستی که وه لامتان
نادهنهوه و سودتان پێ ناگهیهنن، بهلکو
دهشبن به دوژمنتان و بێ باوهر دهبن له
شیرکهی که کردوتانه که بریتی بوو
لهوهی ئهوانتان کرد بوو به شهریکی خوا
له داواو پارانهوه.

وه فهرموویهتی:

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ
دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا
لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿۵-۶﴾

[الأحقاف: ۵-۶]

واته: کێ گومرا تره لهو کهسهی که جگه
له خوا هاوار دهکاته کهسێک که وهلامی
ناداتهوه تا پۆژی قیامهت، وه بێ ئاگاشن

له پارانهوه و هاواره کهیان و گوێیان لێ
نییه، وه ئهگه ره خه لکیش کۆکرانهوه له
پۆژی دواپی ئهوا دهبن به دوژمیان،
واته: ئه و پیاو چاک و پینه مبه رانهی که
خه لکی هاواریان دهدهنی دهبن به
دوژمنی خه لکه که، وه بێ باوهر دهبن به
پهرستنه ی که بۆیان دهکردن که بریتی
بوو له پهرستنی داواو هاوارو پارانهوه
لێیان .

کهواته چهنده ها ئایهت و حه دیس
دهبیستن که پێویستیان کردوو تهنها
خوا بپهرستری و هاوار بکریته ئه و به تهنها
وهک:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ
وَمَا يَخْرُجُ إِلَّا خَسْفًا﴾ [الفاتحة: ۴]

وه (إِذَا سَأَلْتَهُمْ لَمْ يَأْتُواكَ بِشَيْءٍ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) (۶).

بهلام له گه ل ئه مه شدا زۆر له مه لاکان نه
ئه مه به شیرک دانانین به لکو به تاوانیشی
دانانین وه بگره به خوشیان ده یکه ن،
کهواته چۆن موسلمانان واز له شیرک
بهینن له کاتی کدا که میرات گرانی

(۶) (رواه الترمذی: ۲۵۱۶، وأحمد: ۲۶۶۴، وصححه
الشیخ الألبانی فی صحیح الجامع الصغیر: ۷۹۵۷).

سزای ئه و که سانه یه که وازیان له قورئان و سوننهت هیناوه و پرویان کردۆته (که لام). که واته هۆی سه ره کی دوور که وتنه وهی خه لکی له ته نها خواپه رستی و توش بوونیان به شیرک، بی ئاگایی زۆریکه له پیشه وایانی دین له ته وحید و پروو کردنه عیلمی که لامی فه یله سوفه کان له جیاتی که لامی خواو پیغه مبه ر ل .

**وصلی الله وسلم علی نبینا
محمد وعلی آله وصحبه
أجمعین.**

پیغه مبه ران خویان توشی شیرک بوون و ناشزانن که شیرکه و گه وره ترین تاوانه؟! به داخه وه له حوجره و مزگه وته کان بگره له جومعه و کۆلیژه شه رعیه کانیش ئه م جووره کتیبانه ده خویندریّت (علم الکلام) که (توحید الألوهیة) ی تیدا نی یه و شیرکیش ناسن وه له وهش نارپه حه تر ده لئین ئه مه مه زه به بی شافیعی یه، که له راستیدا ئیمامی شافیعی (ره حمه تی خوی لی بیّت) ته نها خوا په رست بووه و دژی ئه م زانسته بووه که ئیستا زۆر له مه لاکان ده یخوینن له بواری عه قیده به ناوی (علم الکلام).

فه رموویه تی: -- (کمی فی أهل الکلام أن یضربوا بالجرید والنعال وأن یطاف بهم بین العشائر والقبائل، ويقال هذا جزاء من ترک الكتاب والسنة وأقبل علی الکلام).

واته: بپیارو حوکمی من بو ئه هلی که لام ئه وه یه که لییان بدریّت به په لی دار خورماو به نه عل، وه بسورپیندرینه وه له نیوان هۆزو عه شیره ته کاندا بو ئه وهی رپسوابن و خه لکی بیان ناسن و پیان نه خه له تین، وه رایگه یه ندریّت که ئه مه